

Így élünk

2009

9400 Sopron, Deák tér 2. Tel./Fax. 99/523-308 | Honlap: reformatus.sopron.hu | e-mail: reformatus.sopron@gmail.com

JÖVŐT ÉPÍTŐ REMÉNYSÉG

Még élénken él emlékezetünkben a november 29-i ünnepi istentisztelet, amelyen hálát adtunk Istennek az egyházközségünk megalakulása óta eltelt 80 évért, nemzedékeket megtartó szeretetért és hűségért.

Steinbach József püspök úr igehirdetése, de az ünnepi köszöntések is, a visszatekintésből fakadó hálát és az előre tekintő, jövőt építő reménységet hangsúlyozták. Beszédesé váltak ezen az istentiszteleten a szószékünkön olvasható jézusi szavak: „bizatok, ... ne féljete” (Mt 14,27).

Az ünneplés után a legfontosabb életparancsunk most az, hogy álmodozás, vagy kesergés helyett tudjunk remélni és cselekedni jövőt építő reménységgel. Gyárat oda telepítenek, ahol van legalább 20-30 évre való nyersanyag. Nekünk is van ilyen alapunk, amire hosszú távon építhetünk. Ez az Isten szeretete, amely előbb volt,

mint bármi ezen a világon.

Karácsony, Krisztus testetöltése azt hirdeti: Isten „előbb szeretett minket” (1János 4,19). De amint a karácsony előzménye az örökkévalóságban van, Isten mindent megelőző szeretetében, úgy ez a szeretet akkor is megmarad, amikor minden elmúlik (1Kor 13). Ő örökre megtart, mert semmi el nem választhat minket Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban (Róma 8,39).

Köszönetet mondunk minden kedves Test-

vérünknek, akik idejüket, erejüket, tehetségüket feláldozva segítettek abban, hogy méltó módon megünnepelhessük egyházközségünk fennállásának 80. évfordulóját. Egyházközségünk valamennyi mostani és leendő tagjára Isten gazdag áldását kívánjuk.

Sopron, 2009. decembere

Dr. Molnár Sándor
főgondnok

Vladár Gábor
lelkipásztor

Filotás Julianna
beosztott lelkipásztor

NAPRÓL-NAPRA

Január 1. Az újév alkalmából megtartott istentiszteleten Vladár Gábor Isten ígéjének hirdetése során hálát adott az elmúlt évben kapott lelki javakért és a gyülekezeti élet kereteinek (épületek felújítása, lépcsőkorlát stb.) bővüléséért, kiemelve azt is, hogy a közösen végzett munka az együvé tartozás érzését erősíti.

Január 19-24. Az évente rendszeresen megismétlődő, az ökumenét szolgáló imahéten Vladár Gábor a Szt. Orsolya templomban, Filotás Julianna beosztott lelkésznő az evangélikus templomban hirdette Isten ígét. Nálunk Szabó Bertalan OP domonkosrendi atya és Hegedüs Attila evangélikus lelkész voltak az imahét vendégei. A második imanapon egy USA-ból érkezett vendégkórus is énekelt istentiszteletünkön.

Január 22. Az Erzsébet utcai egyetemi aulában a Kálvin Kör által is szervezett Magyar Kultúra Napja alkalmából tartott rendezvénynek Duray Miklós felvidéki politikus volt az előadója.

Március 6. Idén a nők egyetemes világimanapján gyülekezeti termünkben találkoztunk. Diavetítés keretében elevenítettük fel Molnár Mária református misszionáriusnő személyét, aki a Pápua Új-Guinea szigetvilágában végzett missziói munkája során szenvedett mártírhalt a II. világháború alatt. Az imanapon sok fiatal is részt vett, akik dicséretes módon kapcsolódtak be a liturgia menetébe.

Március 20. A Berzsényi Gimnáziumba járó református

hittanosok számára gyülekezeti termünkben csendesnapot szerveztünk. A csendesnap témája a Kálvin évre való tekintettel a reformátor élete és munkásságának jelentősége volt.

Április 3. Virágvasárnap rendeztük meg a konfirmandus-találkozót mintegy 70 résztvevővel. A találkozót a gyülekezeti énekkar szolgálata tette bensőségesebbé.

Április 8. Az általános iskolák 1-8. osztályos tanulói részére tartott csendesnap témája is Kálvin János volt. Az életkori sajátosságoknak megfelelően játékos feladatokkal, intenzív módon járták be a reformátor életútját.

Április 9. Nagycsütörtökön tartott ifjúsági istentiszteleten egyetemi hallgatók és fiatal felnőttek szolgáltak. A szószékről dr. Hanula Gergely ifjúsági lelkész hirdetett ígét.

Április 19. Az évenként szokásos egyházlátogatásra érkezett Tóth András egyházmegyei főjegyző, tápi lelkész a vasárnapi istentiszteleten igehirdetéssel is szolgált.

Április 22. A Magyar Református Egyház debreceni Alkotmányozó Zsinatán gyülekezetünk énekkara is jelen volt, és szolgált a közös kórusban.

Május 28. A presbitérium több tagjának jelenlétében került sor a konfirmandusok idei vizsgájára. A vizsgázók felkészültsége szorgalmukon kívül az előkészítő órák sikereit is jelenti.

Május 31. Ebben az évben Pünkösöd vasárnapján 9 fiatal és 2 felnőtt részesült fogadalmotétel után úrvacsorában: *Ambrus Levente, Füzi Viktória, Nagy Dalma, Szabó Áron, Szalma Emese, Szántó Tamás Csaba, Úry Zsuzsanna, Veress Gáspár Botond, Zsejki Bálint, Major Eleonóra és Dallos Csaba.*

Június 1. Már a kialakult hagyományoknak megfelelően a pünkösdhétfői istentiszteletet Sarródon tartottuk. Az első sorban a szórványban élőkkel való találkozásra is szánt istentiszteleten Filotás Julianna beosztott lelkésznő hirdette az ígét.

Június 6. Énekkarunk Pázmándfalun tartott egyházmegyei énekkari találkozón vett részt.

Június 7. Ezen a napon tartottuk a tanévzáró istentiszteletet, amelyen református gyermekeink hálát adtak Istennek az elmúlt tanévért.

Június 27-Július 4. A hittanos gyermekek nyári táborozásának 27 gyerek résztvevője és a lebonyolítást segítő szülők idén a felújított környezet által jobb lehetőségeket nyújtó Kerkafalván töltött el mindnyájuk számára emlékezetes szép napokat. Ezúton is köszönjük a segítők szívességét. *(Lásd a cikket!)*

Augusztus 20. Ökumenikus istentisztelet az Eggenberg-ház udvarán. A vallásüldözés korára emlékeztető barokk udvari szóról hallgatták Isten ígét

HÉTRŐL-HÉTRE

az összegyűltek. Gyülekezetünk beosztott lelkésze, Filotás Julian-na imádsággal és áldásmondással szolgált.

Augusztus 23. A dr. Szarka László presbiterünk és munkatársai által szervezett soproni IAGA Világkonferencia keretében templomunkban Kálvin születésének 500. évfordulója alkalmából ünnepi hangversenyt rendeztünk, amelyen kórusunk Kocsis-Holper Zoltán karnagy vezetésével genfi zsoltárokat adott elő. Az orgonát Kuzsner Péter orgonaművész szólaltatta meg.

Szeptember 6. Hittanos gyermekeink tanévnyitó istentiszteleten kérték Urunk áldását az előttük lévő tanévre.

Szeptember 8. Életvédő zárandoklat a magzatokért. Az évenként megismételt ökumenikus megmozdulás alkalmával tartott istentiszteleten egyház-községünket Filotás Julianna beosztott lelkész nő képviselte.

Október 1. A Teremtés Hete c. egyházi imnapok keretében, amely a teremtésvédelemre és Isten előtt való felelősségünkre irányította figyelmünket, ökumenikus istentiszteleten vettünk részt az evangélikus templomban. Igét hirdetett Vladár Gábor lelkipásztorunk.

Október 3. A Benedek Elek emlékére emelt díszkút egyházi megáldása a három soproni történelmi egyház részvételével folyt le. Egyházközségünk részé-

ről Vladár Gábor mondott áldást. Szavaiban kifejezésre juttatta az utókor háláját a református vallású írónak az ifjúság érdekében végzett máig is ható működéséért.

Október 22. Egyházkerületünk új elnöksége, Steinbach József püspök, Köntös László püspökhelyettes és Bellai Zoltán főtanácsos tett látogatást gyülekezetünkben.

Október 31. Az evangélikus testvérekkel évenként közösen tartott reformációi istentisztelet az idén a mi templomunkban volt, amelyen Hegedüs Attila evangélikus lelkész hirdette Isten igéjét. Énekarunk is szolgált a közös ünnepen.

November 1. Halottainkra ezen a napon az Erdélyi Kapunál gyertyagyújtással, templomunkban istentisztelettel emlékezünk.

November 14. „Hogyan látta Kálvin a nőket, és hogyan látta Kálvint a felesége?” – volt a címe a mosonmagyaróvári asszonykonferenciának, amelyen gyülekezetünket Kámán Gáborné és Zilahy Józsefné, valamint lelkipásztorunk képviselte.

November 28. A Nagycsádon megrendezett egyház-megyei presbiteri konferencián presbitériumunkat dr. Szarka László és Sipos Ferenc presbiterek képviselték.

November 29. Hálaadó istentisztelet egyházközségünk fennállásának 80. évfordulóján.

Bevezetesként Vladár Gábor köszöntötte az ünnepre összegyűlt híveket, a megjelent egyházi előljárókat és közéleti személyiségeket, valamint hálával emlékezett meg elődeiről, Maller Kálmán és Balogh Gábor lelkipásztorokról. Végül azt is megemlítette, hogy a templom felszentelésének akkor két gyermekkorú tanúját ma is közöttünk üdvözölhetjük. Igét hirdetett Steinbach József püspök. (Lásd cikkeket!)

December 6. Ádvent második vasárnapján az istentiszteletet az ifjúsági gyülekezet szolgálatával tartottuk. Igét hirdetett dr. Hanula Gergely ifjúsági lelkész.

December 13. Lelkipásztorunk, Vladár Gábor átvette az 1921. évi népszavazás emlékére tartott díszünnepségen a *Pro Urbe Sopron-díjat*. A Hűségzászlónál sorra került városi megemlékezés ünnepi szóno-kaként is őt üdvözölhattuk.

Dávidházy István
presbiter

A Soproni Református Egyházközség 2009. november 29-én hálaadó istentiszteleten emlékezett meg fennállásának immáron 80. évfordulójáról.

A zsúfolásig megtelt templomban először Vladár Gábor lelkipásztor köszöntötte a megjelent vendégeket, ezután Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke hirdette Isten ígését Pál apostol Korinthusbeliekhez írott második levelének első része alapján a keresztyén reménységről. Ezt követően dr. Molnár Sándor főgondnok ismertette dióhéjban egyházközségünk történetét, majd dr. Fodor Tamás, Sopron város polgármestere, Firtl Máttyás, a Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzat egyházi ügyekért felelős alelnöke és Köntös László püspökhelyettes köszöntötte az egybegyűlteket.

Mindenki fölhívta a figyelmet

80 éves a Soproni Református Egyházközség

a soproni református gyülekezet fontosságára, hiszen a befogadó város csak gazdagodott általa. A gyülekezet nem csak a város hitéletét, hanem közösségi életét is előbbre segítette. *„Az évfordulók megerősítenek minket abban, hogy a gazdag örökséget továbbvigyük, Isten és embertársaink javára fordítsuk”- mondta Firtl Máttyás. – „Az elkövetkezendő idők értelmét Ő adja, aki megtartotta a templomot, a gyülekezetet, az egyházközséget.”*

De hogyan is alakult a közösség sorsa?

1913-ban Végh Kálmánné katolikus vallású asszony, református férjének szánt lelki ajándékként tekintélyes ingatlanokkal megvetette a Soproni Református Egyházközség anyagi alapját. Még ebben az évben megalakult a presbitérium. Sopronban és környékén mintegy 600 református élt ebben az időben. A presbitérium 1925. november 13-án elhatározta a templom felépítését, a tervezési munkákkal Hárs György építész-mérnököt bízták meg. *Az alapkövetételére 1927. január 16-án került sor.*

Antal Géza dunántúli református püspök 1929. december 2-án szentelte fel a templomot, a gyülekezet első lelkészét, Maller

Kálmánt pedig Jakab Áron esperes iktatta be hivatalába.

A II. világháború alatt bombatámadást szenvedett a város, a templom is megsérült. Az első teendők közé tartozott 1945 őszén a templom és a lelkészlak felújítása. Maller Kálmán után, 1954-ben Balogh Gábor lett a lelkipásztor, őt Vladár Gábor követte 1983-ban.

A gyülekezett jelentőségét már Turner Mihály egykori polgármester is fölismerte. Az ő templomavató beszédéből idézte dr. Molnár Sándor ezt a gondolatot: *„Aki templomot épít, lelket épít, aki lelket épít, hazát épít.”*

Az istentiszteletet a gyülekezet Gárdonyi Zoltán énekkara tette ünnepélyesebbé. Kocsis-Holper Zoltán karnagy vezényletével több gyönyörű éneket is hallhattunk előadásukban. Az ünnepség a kicsiknek kiírt rajzpályázat eredményhirdetésével és szeretetvendégséggel zárult.

Az emlékező nap krónikájához tartozik, hogy az egyházközség presbitériuma az egyházkerület vezetőivel közösen koszorút helyezett el az evangélikus temetőben Végh Kálmánné adományozóknak sírjára.

Pantea Judit, 12. osztályos gimnáziumi tanuló

Gabi néni a 24 órás
Bibliafelolvasáson

Jó szüleim 1920-ban kerültek Sopronba a Temesvár melletti Vadászerdőről, mert Édesapánk nem volt hajlandó a román államra hűség esküt tenni. Nem lehet ma ide, holnap oda hűséget esküdni sem embernek, sem államnak.

Így én már Sopronban születtem a népszavazás után, 1922-ben. Sopronban akkor még nem voltak reformátusok, vagy csak nagyon kevesen. Így a szükséges egyházi anyakönyvek sem voltak még, ezeket csak 1923-tól vezették.

Az I. világháború utáni szomorú állapotok, a sok menekült viszont szükségessé tette a református egyház létrehozását. Már 1923. január 1-je után volt hova

Emlékeim

beírni az újszülötteket, házasságokat, megholtakat. A reformátusság létszáma kezdett szaporodni. A törvényszék épületében (a mai rendőrség melletti nagy épület) kezdtek istentiszteleteket tartani, mert a törvényszék elnöke, dr. Domonkos Sándor, református volt. A „Rákóczi” katonai középiskola lelkésze, Pál Dénes református alesperes tartotta az istentiszteleteket.

Kapott a református egyház telket egy áldozatos katolikus lélektől, Végh Kálmánétól, aki meghalt református férje emlékére telket adományozott templomépítés céljára. A Sopronba menekült, települt reformátusok Isten segítségével elkezdtek templomunkat építeni a Deák tér és a Képezde utca (ma: Csatai utca) sarkán. Az asszonyok pedig elkezdtek a templomhoz kézi-munkákat készíteni, és mire felépült a templom 1929-re, elkészült az úrasztal-terítő, a papiszék és a szószék terítője.

És megtelt a templom. Még nem volt harang, sem orgona, de a hívek megtöltötték a templomot. Az orgonát egy harmónium helyet-

tesítette, mely a prédikáló széssel szemben volt a kóruson. Altdörfer L. volt a kántor. A '30-as évek meghozták a harangot is, és az egyházfi pontosan húzta, amikor kellett.

És megindult az egyházi élet. Hittanórák az állami iskolákban délután voltak a reformátusok részére. Dél előtt a folyosón lézengtünk. Én bekéredzkedtem az evangélikusokhoz. Megkezdődtek a bibliaórák a gyerekek részére is. A nagyobbak közül választott Maller nagytiszteletű úr a kisebbek részére vezetőket. Az ő részükre tartott előkészítőt, és ezt adták a kisebbek részére tovább, kiegészítve a saját mondanivalójukkal. A főiskolások részére nagytiszteletű úr tartotta a bibliaórákat.

A balatonszárszói nyári ifjúsági táborok is elkezdődtek. Mentünk felpakolva, mert ágyneműt, mindent vinni kellett. Egyszerű faházak voltak ott. Két szinten deszkasorok szalmával fedve, erre pakolta mindenki a holmiját. Biblikörök, előadások voltak dél előtt és késő délután, közben sokjáték, fürdés.

Balla Péter énekeltette az ifjúságot, hegedűjével kísérve az egyházi énekeket és népdalokat. Diákkör-vezetők részére is volt „Szárszó”. Itt találtak végleg egymásra Nógrádi Erzsébet és Benedek Attila, Mohácsi Kriszta és Oroszlány Bandi, és lettek igaz házastársak halálukig.

Karácsony előtt volt mindig egy összejövetel a Szt. György utcában az evangélikus „Jünglingsverein”-ben, ahol az odavitt süteményeket közreadták. Itt szerepeltek a gyerekek, felnőttek, közös éneklések voltak, és barátkoztak az ott lévők.

És mire minden kialakult, és a korosztályok megismerkedtek a feladataikkal, jött a háború. Az ország megindult, ment nyugatra, a bombázások elszaporodtak, és fogytak a lakások a bombázások következtében. 1940-ben, érettségi után Budapestre kerültem a Közgazdasági Egyetemre, lakásra pedig a KLE-be, a Keresztyén Lányok Egyesületének újonnan épített otthonába, a Bocskay u. 77. szám alá.

Az otthonban kedd este volt bibliaóra. Így lazult egy kicsit a kapcsolat a soproni egyházzal. Édesanyám jelen-

tette a kapcsolatot. A háború erősödött. Mikor '44-ben hazakerültem állásba, már Sopron tele volt menekültekkel. A templom is megtelt, mert jöttek az ország többi részéből az emberek, hogy menedékre leljenek. És ahogy közeledett a front, ürült a város.

1945. április 1-jén jöttek be az oroszok, de május 1-jére itt-ott rendbe kellett hozni a bombázások következtében feldúlt várost. Április utolsó hetében meg kellett jelenni a munkahelyen, mert a várost kellett takarítani. Mi, a városházaiak, a Deák teret kaptuk feladatul. Ahogy szedtük a szemetet, megjelent Maller Kálmán nagytiszteletű úr papi öltözetben, palástban. Ő családjával vidéken volt, és most jött haza körülnézni. Nagyon megörültünk egymásnak, hogy élünk. Nem sokat beszélhettünk, de abban az időben az is sokat jelentett, hogy láttuk egymást, hogy él, és a család is megvan.

Templomunk megsérült a bombázás alatt. De kezdetben az emberek és a lakások voltak fontosak. Lassanként megindult az élet a munkahelyeken, a hivatalokban. Kezdték a romok eltűnni, a

házak helyére pusztá rétek emlékeztettek.

Megindult az egyházi élet is. Az idegenek továbbmentek, vagy hazatértek, volt, aki itt maradt. A templom is lassanként helyreállt. Az irodai istentiszteletek visszakerültek a templomba. A harmóniumozást megtanultuk, így az istentiszteleteken volt kíséret, ha nem istökéletes.

Az iskolások bibliakörei abbamaradtak. Az egyetemisták még egy darabig bejártak a lelkesi hivatalba bibliaórára, majd a „megfigyelők” onnan is kitiltották őket. Akkor elkezdtek hozzáink járni, nálunk laktak főiskolások, és végzésükig nálunk voltak a bibliaórák.

dr. Mollay Jánosné

„Egek harmatozzatok
onnan felül,
és a felhők folyjanak
igazsággal,
nyílják meg a föld
és viruljon fel a szabadulás
és az igazság
sarjadjon fel vele együtt;
én az Úr teremtettem azt!”
(Ésaiás 45:8.)

Pista bácsi

BUZOGÁNY

1929 nyarán épülő templomunk mellett elmenve felnéztem a toronyra, és édesapámtól megkérdeztem, miért van a mi templomunk tornyán buzogány, mikor a többi soproni templom tornyán kereszt van?!

A buzogányt Benedek Elek Magyar mese- és mondavilág című könyvéből ismertem. Ilyen lógott a Kutyafejű kovácsok nyergéről. A Kutyafejűt a mese végén a szegény ember legkisebb fia legyőzte, és kiszabadította a világszép királykisasszonyt. Én megnyugodva elaludtam, de a Kutyafejű buzogányát és a templomunkkal való első találkozásomat mindmáig nem felejtettem el.

Apám elmagyarázta, hogy az nem buzogány, hanem annak a csillagnak a jelképe, amely a napkeleti bölcseket a betlehemi jászolhoz vezette. Hozzátette azt is, hogyha bemész egy idegen faluba, és a templomtornyon ilyen csillagot látsz, biztos lehetsz benne, hogy ott magyarok laknak. Ezt se felejtettem el.

Közben ősz lett, és számomra véget ért a gyermekkor szabadsága. A Soproni Ágostai Hitvallású Evangélikus Népiskola I.a/ve-

gyesosztályában a mindig szépen pödört bajszú Krós József tanító úr vezetésével a Kórház utcai iskolaépületben kezdetét vette műveltségem fejlesztése palavessző és palatábla segítségével. Az első tanítási napok egyikén így szólt a tanító úr a reggeli ima után: „Benedek, Dávidházy, Domokos. Ti délután ketőre lejöttök a szemközti osztályterembe, és a más osztályokba járó református gyerekekkel szép csendben és megvárjátok Maller Kálmán nagytiszteletű urat, aki mától fogva iskolánkban a református hittanórát fogja tartani.” Így is lett.

Maller Kálmán, akit egymás közt röviden Tiszinek nevezünk el, fiatal kora ellenére jól tudott velünk bánni. Szigorúsága ellenére megérettük, ma tudom, megérettette velünk, velünk, hogy szeret bennünket. A magam részéről – és így voltak vele sokan mások is – haláláig igyekeztem ezt meghálálni és visznózni.

Maller Kálmán az első adventi vasárnap előtti hittanórán a 12 éves Jézus története kapcsán tért rá a vasárnapi templomszentelésre, elmondva, hogy büszkék lehetünk a szüleinkre, akiknek nem kis áldozatuk is lehetővé tette, hogy a reformátusoknak legyen Sopronban temploma. Hozzátette: hogy a

várható sokaság miatt a templomba ne menjünk be, de a bevonulást megnézhetjük.

Ott is voltunk a zárt templomajtó előtti sokaságban, és láttuk az evangélikus tanítóképző épületéből a templomszentelésre felvonuló feketekabátos hivatalos személyeket, élükön palástos református papokkal. Életemben ekkor láttam először református papot palástban. A templomajtóhoz érve a csoport megállt, egy rövid beszéd után, amit a távolság miatt nem hallottam, az ajtót kinyitották, és a felnőttek bementek a templomba, amely azóta az én templomom is.

Itt voltam Ilonka néni (báró Podmaniczky Pálné) 9 órai vasárnapi iskolása, itt konfirmalkodtam 1937-ben, itt voltam 1943-ban karácsonyan mint szabadságon lévő fiatal hadnagy, és ide tértem vissza 1947-ben a szovjet hadifogságból. Itt voltam 1956. november 4-én, amikor Balogh Gábor az istentiszteletet az újra a sötétség hatalmába került hazánkért mondott imával fejezte be.

Itt vagyok most is, amikor a gyülekezet szeretete megtart a presbiteri tisztségben, és itt leszek akkor is, amikor már nem lehetek itt.

Dávidházy István presbiter

„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Gyarapodott egyházközségünk!

Egyházközségünk vezetősége, a Presbitérium ez év elején ismét áttekintette az egyházközség anyagi helyzetét, a 2008. évi bevételeket és azok felhasználását, vagyis a zárószámadást.

A bevételek legnagyobb része az egyháztagok adományából áll össze. Ennek egyik formája az *egyházfenntartói járulék*, vagyis az ún. „egyházadó”, mely 3,1 millió forintot tett ki, s ezt 423 egyháztag fizette be. Vagyis az egy befizetőre eső átlag 7.420 Ft, természetesen vannak, akik ennél sokkal magasabb összeget is adományoznak!

Az egyházkerület elvárása a jövedelem egy százaléka. A nagyobb gond azonban, hogy a nyilvántartott 995 egyháztagnak csak mintegy fele viseli az egyház anyagi terheit. Ám az is tény, hogy az egyháztagok egy része a perselypénzzel rendezi kötelezettségét. Ennek 2008. évi összege 2,1 millió forint, vagyis a nyilvántartott tagokra vetítve 2.152 Ft/fő, a vasárnapi istentiszteleten résztvevőkre vetítve ez kb. 300 Ft esetenkénti perselypénzt jelent személyenként.

Istennek hála az elmúlt év a gyarapodás esztendeje! A legjelentősebb, hogy a Soproni Önkormányzat 4,4 milliós támogatásával, a Maller Kálmán Alapítvány 1,5 milliós, valamint az egyháztagok külön e célra

befizetett 4,5 milliós adományával templomunk és valamennyi egyházi épületünk szép új egységes külsőt kapott.

Tovább folytatódtak a parókia tetőtér beépítési munkái. Nem rég készültek el gyülekezeti terem új, jó szigetelést biztosító ablakai, melyet követően az ifjúsági gyülekezet fiataljai kifestették a falakat.

Ez évben még lehetőség van arra, hogy az adományozók részére Egyházközségünk igazolást állítson ki a befizetett összegekről, melynek alapján az adózók az adomány összegének 30 %-át leírhatják az a személyi jövedelemadójukból. (Maximum 100.000 Ft-ig!) Ez a lehetőség jövőre már nem szerepel az új adójogszabályokban, ezért kérjük, hogy aki

teheti, még ebben az évben fizesse be adományát!

Kiadásaink között az épületeink közüzemi költségei, fenntartási és felújítási munkái szerepelnek, összesen mintegy 5 millió Ft értékben, az igazgatási kiadások 700 ezer, a gyülekezeti élet szükségleteire (hitoktatás, gyermek és ifjúsági munka, énekkar, szeretetvendégség) 1,3 millió Ft-ot fordítottunk. A takarékos gazdálkodásnak köszönhetően közel egy milliós maradvánnyal zártuk a 2008. évet.

Nemsokára összesíthetjük a 2009. évi adatainkat is, reménységgel lehetünk, mert ebben az évben sem csökkent híveink adakozó kedve, így megőrizhetjük 80 éves templomunkat és egyéb épületeinket!

Dr. Molnár Sándor főgondnok

1+1 százalék

A 2009. évre vonatkozó adóbevallásokban változatlanul érvényesíthető a személyi jövedelemadó 1 %-ának a Református Egyház javára, illetve a másik 1 % rendelhető valamilyen közhasznú szervezet – alapítvány, egyesület – javára. Egyházközségünknel két ilyen közhasznú szervezet is működik:

A Maller Kálmán Templom és Iskola Alapítvány és a Soproni Kálvin Kör. Mindkét szervezetnek utaltathatjuk adóforintjainkat, de hangsúlyozni kell, hogy **a kettő közül választani szükséges**, mert megosztani nem lehet az 1 %-ot!

Kérjük, hogy a 2009. évi adóelszámolásnál se felejtkezzenek meg erről, családtagjaik, ismerőseik segítségét is kérjék, s ezt azok is megtehetik, akik már nem fizetnek jövedelemadót, pl. nyugdíjasok.

SOPRONBAN

VAGY FÚJ A SZÉL, VAGY ...

... harangoznak!

Isten bölcsességének köszönhetően az embernek egyelőre nincsen hatalma az időjárás felett, viszont megengedte neki, hogy a harangöntéshez megszerezze a szükséges tudást. Így a címben idézett mondás igazságtartalmára ember mivoltunkból adódóan csak fele részben lehet befolyásunk.

nek ritmusához szabva készített és adományozott a valahol mindig szól a bibliafelolvasás céljára. harang.

Örömmel számolhatok be arról, hogy a Biblia Éve alkalmából a 24 órás bibliafelolvasás lezárásaként a fogadalomnak megfelelően, ökumenikus összefogással és adakozással Sopron egy újabb haranggal gazdagodott. Igaz, kicsinyke harangocskaez, a legkisebb kiönthető 12 kg-os harang a Szlezák-utód Gombos

Reményeink szerint, amolyan „mozgó jeladóként” fogja városunk tereit és ünnepi termeit bejárni, és szolgálni az egyházi, városi és nemzeti ünnepeinket, hirdetve azt, amiről az adományozókat, készítőket felsoroló egyik réztáblácska is megemlékezik: „Soli Deo Gloria”, vagyis „Egyedül Istené a dicsőség”.

Én a magam részéről hosszú és eredményes szolgálatot kívánok a harangocskának, valamint azt, hogy soha ne kelljen ágyúöntésre felhasználni.

Habár a Biblia nem ismeri, de a harang igen hasznos eszköz, lett legyen szó hívogatóról az Isten házába, az idő múlásának (a halandóságnak?) jelzéséről, régmúlt vitézségünk hirdetéséről vagy éppen figyelmeztetésről valami készülő égi-földi veszedelemre. Hála a történelmi egyházakhoz tartozó elődeink szorgalmának városunkban szép számmal akadnak templomok és a templomtornyokban harangok, így a felekezetek hitéleté-

Miklós őrbottyáni műhelyéből, de tisztán csengő a hangja, és abban a haranglábban lakik mostantól, amelyet a Nyugat Magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Karának Tanműhelye

Áldás, békesség!

Papp Gábor
presbiter

A harangot 2009-ben öntette
Sopron város római katolikus, evangélikus
és református közössége,
a Testvérek Sopronért Szövetség
és a Soproni Önkormányzat

BESZÁMOLÓ

a Kapuvári Református
Leányegyházközség
2009. évi
tevékenységéről

„Mert jó az Úr, örökké tart
szeretete,
és hűsége nemzedékről
nemzedékre!
(Zsoltárok 100,5)

A Kapuvári Református Leányegyházközségben a hagyományokhoz híven minden hónap első vasárnapján és a nagy egyházi ünnepeken ebben az évben összesen tizenkét alkalommal volt istentisztelet a Lumnitzer Sándor Kórház imatermében. Úrvacsoraosztásra négy alkalommal került sor. A szolgáltatokat általában Vladár Gábor soproni lelkipásztor látta el, két alkalommal Filotás Juliana beosztott lelkész végezte. Rendszeresen Szalainé Márta kántorizált.

A gyülekezet regisztrált létszáma 74 fő. Alkalmanként átlagosan 25-en vettek részt az istentiszteleteken, és ugyanennyien úrvacsoráztak.

Ebben az évben gyülekeztünk közül Ballagi Luca keresztelésére, valamint Ambrus Levente konfirmálására került sor. A múlt évben temettük Vörös Gyuláné sz. Marti Terézt, Paul Mindert és Jakab Tibort.

A gyülekezet anyagi helyzete a befolyt egyházi hozzájárulások

és a perselypénzek alapján stabilnak mondható. Az úrvacsorához szükséges bort és kenyeret ebben az évben is a Ballagi család adományozta. Gyülekeztünket nagy megtiszteltetés érte azzal, hogy dr. Ballagi Farkast megválasztották a Pápai Református Egyházmezgye világi főjegyzőjének. E tisztségében rendszeresen részt vett az egyházmezgyei és egyházkerületi gyűléseken, és egyúttal képviselte Kóródi Sándor pénztárossal a kapuvári presbitériumot a soproni presbitéri gyűléseken.

Egyéb említésre méltó események:

Január 23. A hagyománnyá vált ökumenikus istentiszteleten a katolikus és evangélikus testvérekkel együtt a kapuvári Szent Anna plébánia templomban vettünk részt. Igét hirdetett Tubán József evangélikus lelkész.

Március 6-8. A balatonfüredi Siloám Missziós Otthonban megrendezett gondnoki konferenciáján dr. Ballagi Farkas vett részt.

Április 5. A konfirmáltak találkozásán több kapuvári is részt vett.

Június 1. Sarród-Kócsagvárban a szokásos pünkösdi hétfői úrvacsorás istentiszteletre és a Sopron környéki reformátusság hagyományos találkozására került sor.

November 29. A Soproni Református Egyházközség alapításának és a templom megépítésének 80. évfordulója alkalmából hálaadó istentiszteletre került sor, amelyen a Kapuvári Leányegyházközség is képviseltette magát.

December 6. A Leányegyházközség presbitéri gyűlést tartott, ahol az éves beszámolókra és az elkövetkező év feladatmeghatározására került sor.

Az egész év szellemiségét Kálvin János születésének 500. jubileumi évfordulója hatotta át. Isten gondviselő szeretete kísérje továbbra is a kapuvári gyülekezetet, lelkipásztorunkat, minden egyháztagot és tisztségviselőt.

Soli Deo Gloria!

Dr. Ballagi Farkas,
főgondnok

„Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!” (Lk 3,4)

A Fertőszentmiklósi Református Szórványközpont 2009. évi tevékenysége

Gyülekezetünkben az elmúlt 13 év hagyományaihoz híven minden hónap első és harmadik vasárnapján, illetve nagy egyházi ünnepeken délután 15 órakor kezdődik az istentisztelet. Istentiszteleteink előtt egy órával hitoktatás, utána közvetlenül pedig a konfirmandusok felkészítése történik. Évi négy alkalommal gyakoroljuk az úrvacsorai közösséget.

Az istentiszteleteken átlagosan 15-20 fő vesz részt, illetve úrvacsorázik. Az istentiszteleteket rendszeresen a soproni beosztott lelkész, Filotás Julianna tartja. A gazdasági ügyeinket pénztárosunk Bieder Erika intézi, a kántori szolgáltatokat pedig ez évtől Wittnerné Kovács Enikő látja el.

Az előző évekhez hasonlóan az idén is szép számmal részt vettünk a sarródi Kócsagvárban megtartott szabadtéri pünkösdi hétfői istentiszteleten, valamint az azt követő kiránduláson, amelyen megtekintettük vendéglátóink, a Fertő-Hanság Nemzeti Park új didaktikai és turisztikai centrumát Fertőszéplakon.

Augusztus 16-án szeretetvendégséget tartottunk, amelyen nagy örömünkre szolgált, hogy Kiss Ilona testvérünk is részt tudott venni. Karácsonyi ünnepi istentiszteletünket gyülekeztünk ifjúsága és gyermekei verses műsorukkal teszik meg-hittebbé, bensőségebbé, akik között idén is karácsonyi ajándékcsomagok kerülnek szétszátásra.

Ez úton is köszönjük mindazok áldozatkész és segítő szolgálatát, akik a szórványközpont életében tevékenyen részt vállaltak. Külön is megköszönjük Nagy István és Nagy Ibolya gondoskodó fáradozásait. Isten áldása legyen rajtuk, és gyülekezetünkön.

Sz. Nagy Sándor
gondnok

Hittanévtároló Fertőszentmiklóson

A te ifjúságodnak idején

A Soproni Református Egyetemi és Felnőtt Ifjúsági Kör idén is szerves részét képezte az Egyházközség életének. Szeretnék most az év eseményeiből beszámolni, és ezáltal egy kis betekintést adni az ifjúsági kör életébe.

Ahogy az elmúlt évben mindig, idén is szerda esténként 7 órakor tartottuk összejöveteleinket ifjúsági lelkészünk, dr. Hanula Gergely vezetésével. Az első félévben a napi ige alapján beszélgettünk, az új tanévben azonban több újításra is sor került az ifi „menetrendjével” kapcsolatban. A tanévkezdő esték első alkalmain havonta visszatérő témákat állapítottunk meg, amelyek során szó esett Jakab levelének tanításairól, a Tízparancsolatról, illetve párkapcsolati kérdésekről – Gary Chapman *Egymásra hangolva* című könyve alapján.

A hónap utolsó alkalmára változó programokkal készültünk. Egyik ilyen estén Gimpel Anikó mesélte el nekünk erdélyi tanulmányútját. A moldvai csángók között élt mintegy egy hetet. A köztük megélt élményeket, tapasztalatokat hozta el közénk megelevenítve mindezt a csángók földjén készített fotókkal. Másik alkalommal koncerten vettünk részt, ahol egyik társunk, Drüszler Edit énekelt szólókat.

Legutóbbi ilyen jellegű összejövetelünkön Kálvin János reformátor életével foglalkoztunk Filotás Julianna beosztott lelkész vezetőjével.

Az őszi félévben kétszer szerveztünk filmklubot, amelyek mindegyike jó lehetőséget biztosított az olyan témákról való együttgondolkodásnak, mint az ifjúkor, az öregedés és az örök szeretet dilemmái, vagy mint az igazságért és hitért vállalt mártírság kérdései.

Vasárnapi istentisztelet keretében kétszer szolgáltunk a gyülekezetben. A húsvéti ünnepkörben, a nagycsütörtöki istentiszteletre hagyományőrző jelleggel óprotestáns énekliturgiával, XVI-XVII századi graduálénekkel készültünk. December első és egyben advent II. vasárnapján ifjúsági lelkészünk hirdette az ígét, Drüszler Edit feldolgozásában pedig a 40. zsoltárt adtuk elő zenés kísérettel.

A minden évben megszervezett nyári „záróífi” alkalmával templomkertünkben grillpartit, a télin pedig gyülekezeti termünkben karácsonyi szeretetvendégséget rendeztünk, amelyen az ige köré gyűlve hálát adtunk a mögöttünk lévő szorgalmi időszakért, és a már letett vizsgákért.

Nyár elején együtt örültünk két fiatal barátunkkal, akik Isten színe előtt házasságot kötöttek.

Az ifisekből alakult kis énekes csapatunk egy nagyon szép Gárdonyi Zoltán énekdarabbal lepte meg az ifjú párt. De más örömeink is voltak az év során, hiszen több ifire járó fiatal házaspár családjában született ismét kisgyermek.

Az ifjúsági kör tagjai egyénenként, de közösen is rendszeresen vállalnak szolgálatokat az Egyházközség életében. Többen közülünk a gyülekezeti kórusba is járnak. A hittanosok egyik őszi kirándulásán, de az adventi szombat délelőtti matinékon is szívesen részt vettünk segítőként, és vállaltunk feladatokat.

A Gyülekezet idei évi talán legnagyobb eseménye kapcsán (80. évforduló) a belső gyülekezeti terem és az előtér is felújításra került, amelynek munkálataiba – a pakolástól kezdve, a glettelésen keresztül a festésig – mi is nagy kedvvel bekapcsolódtunk.

Kérjük Isten áldását a következő évre is, hogy ideihez hasonlóan tevékeny és színes közösség legyen a soproni gyülekezet ifjúsága.

Németh Márk,
egyetemi hallgató

„KRISZTUS A JÖVŐ, EGYÜTT KÖVETJÜK ŐT!”

- Gondolatok a kárpát-medencei
magyar református egyházak újjáegyesüléséről

2009. május 22-én, a szokásostól eltérően, délután 4 órakor megszólaltak templomainkban a harangok... Erős karok, érdes tenyerek és több mint ezer esztendő emberi találékonyságának, munkásságának és tapasztalatának köszönhetően, ércből öntött, méltóságteljes testük rezgésének hangja betöltötte az egész Kárpát-medencét. Öt percig tartó folyamatos harangzúgás...

A Soprontól Sepsiszentgyörgyig szálló, Hazánk csaknem minden pontján hallható zsongás, ugyanazzal az üzenettel bírt minden református (és őszintén remélem, hogy más felekezethez tartozó) testvérünk számára: amit 1920. június 4-én a trianoni országcsönkítés során földrajzilag szétaraboltak, történelmileg pedig megszegyenítettek, most, ha nem is teljes egészében, de újra egységgé formálódhat, visszanyerheti régi dicsőségét, lelki erejét, a magyar reformátusok közti határok eltörlésével.

Üzenetüket kihirdetve a harangok elcsendesültek és a kissé feszült, várakozással teli csöndet Tonk István, az Erdélyi Református Egyházkerület főgondnoka törte meg, kihirdetve a Magyar Református Egyház létrejöttét. Köszöntések sora következett,

majd megszólaltak a 90. zsoltár kezdő hangjai: „Tebenned bízunk eleitől fogva...”.

Ez volt hát a hosszú és erőfeszítésekkel teli út a Magyar Református egység felé, melynek utolsó lépése a 2009-es Debreceni zsinat volt, amely ugyanakkora jelentőséggel bírt, mint az 1567-es, amitől egyházunk történelmi létét számoljuk.

Sikereink ellenére azonban nem felejthetjük el, hogy még mindig van miért küzdenünk és Isten most is próbák elé állít bennünket, magyarokat, hiszen:

„Rossz idöket érünk,
Rossz csillagok járnak,
Isten ója nagy csapástól
Mi magyar hazánkat!”

(Arany János: Zách Klára
/részlet/)

Papp Loránd, 11. osztályos
gimnáziumi tanuló

Alapítványunkról

„Bízzál az Úrban, és jót
cselekedjél, e földön lakozzál,
és hűséggel élj.”

(Zsolt 37,3)

A Maller Kálmán Templom és Iskola Alapítvány Kuratóriuma nevében megköszönöm mindazoknak, akik 2008. évi jövedelemadójuk 1%-át alapítványunknak adták.

Bankszámlánkra 346.454,- Ft érkezett. Jelenlegi vagyónk fél millió forint, melynek felhasználására jövő évben kerül sor. Célunk továbbra is az oktatással és a templom felújításával kapcsolatos. Ezúton is külön köszönjük dr. Szilágyi Sándor kapuvári támogatónk ajándékát, ami egy szintetizátor és tartozéka. Így már nagy örömeinkre lesz zenei kíséret a Fertő-Hanság Nemzeti Parkban, pünkösdi hétfőn a kócsagvári szabadtéri istentiszteleten.

Ez évben is lehetőség van a jövedelemadó 1+1%-nak felajánlására.

**Az alapítvány adószáma:
19112721-1-08.**

Köszönettel vesszük a támogatásokat, és az adományokat, amit a **11996004-02200794** számlaszámra szíveskedjenek küldeni.

Köszönettel:
Kámán Gáborné,
a Kuratórium elnöke

SOPRONI KÁLVIN KÖR MŰKÖDÉSÉNEK 14. ÉVE

A Soproni Kálvin Kör, és vele mi is egy évvel öregebbek lettünk. Ebben az évben is folytattuk alapszabályunk által meghatározott módon működésünket. Rendezvényeink havi rendszerességgel követték egymást. A rendezvények témája mindig a tagság igényeinek, kéréseinek megfelelően alakult.

Rendezvényeinket általában minden hónap első hétfőjén tartjuk, s ettől csak abban az esetben térünk el, ha előadónk időbeosztásának ez nem felel meg. Előadásainkat rendszeresen az egyházközségünk Malter Kálmán gyülekezeti termében tartjuk meg.

Január 22-én idén is megünnepeltük a Magyar Kultúra napját a NYME Közgazdaságtudományi Kar Aulájában. Az ünnepi előadás szónoka a szlovákiai magyarság kiemelkedő személyisége, Duray Miklós író

és politikus volt, aki előadását „Nemzet és emlékezet” címmel tartotta meg.

2009. évben rendszeresen megtartottuk elnökségi és közgyűlésünket. Legutóbbi elnökségi gyűlésünkön az elnökség határozatot hozott, hogy az Erdélyi Körrel közösen gyűjtést indítunk egy, a templomunkkal szemben, **2011. évben felállítandó Sütő András szobor** költségeire. Sopron város közgyűlése hozzájárult a szobor fent nevezett helyen való felállításához. Kérjük tagságunkat és mindazokat, akiknek kedves Sütő András emléke, lehetősége szerint járuljon hozzá a szobor

várhatóan hárommillió forintos költségének előteremtéséhez. Erre a Rajka és Vidéke Takarékszövetkezetnél vezetett **59500351-11072432** bankszámla számon lehet befizetni közvetlenül, de rövidesen elkészülnek az előrenyomott sárga csekkek, melyek a Lelkészi Hivatalban is elérhetők lesznek.

Az SZJA 1% felajánlásokból ebben az évben 235 810,- Ft bevételhez jutottunk. Ez lényegesen több, mint a tavalyi felajánlás. Isten áldását kérjük azokra, akik a nehéz idők ellenére ilyen bőkezűen adakoztak a Kálvin Kör javára, tudván azt, hogy működésünk anyagi alapját döntően az 1%-os felajánlásokból teremtyük elő. Kérjük a jövő évi 1%-os adófelajánlásnál is gondoljanak ránk.

Rendszeres előadásaink a következők voltak:

Január 12.	Dr. Amberger Erzsébet: A tipolyokról a 3. évezred küszöbén, avagy a tetvekről
Február 10.	A Péter Pál Kiadó „Orbán Balázs” emlékestje
Április 1.	Dr. Semjén Zsolt: Kereszténység-Európaiság-Közéletiség (A Liszt Ferenc Konferencia- és Kulturális Központban)
Május 25.	Dr. Vladár Gábor: Kálvin és a Kálvinizmus
Szeptember 21.	Dr. Úry Előd: Kő hull a zilahi magyarság apadó kútjába
Október 5.	Dr. A. Molnár Ferenc: Árpád-kori írásos nyelvemlékeink
November 2.	Dávidházy István: Miként ünnepelték meg a reformáció 300 éves jubileumát Sopronban 1817. november 2-án
December 7.	Dr. Vladár Gábor: Kálvin öröksége

(folytatás az előző oldalról)

Kérjük ugyanakkor a tagságot, hogy a tagsági díj (800 Ft/év) befizetéséről se feledkezzenek meg, mert a tagsági díj egy civil szervezet működésének és a tagság összetartozásának jelképe is.

A tagdíj befizetésére szolgáló sárga csekk a Lelkészi Hivatalban kérhető, illetve a következő januári meghívó mellékleteként elküldjük mindenkinek, de befizethető a Rajka és Vidéke Takarékszövetkezet **59500351-10009048** sz. bankszámlára közvetlenül is.

Kérjük a tagságot, hogy továbbra is látogassa minél nagyobb számban rendezvényeinket.

Szívesen vennénk, ha tagjaink javaslataikkal elősegítenék, hogy mind több olyan témájú előadásra kerüljön sor, amely minél szélesebb hallgatói kör érdeklődésére számíthat.

A 2008. évi közhasznúsági jelentésünket a tagsággal a 2009. május hó 25-én megtartott közgyűlésünkön ismertettük, azt gyülekezeti honlapjainkon is közzé tettük, ahol az minden-kinek elérhető.

A Kálvin Kör elnöségének tagjai: **Dr. Amberger Erzsébet, Dr. Szarka László, Dr. Cseke István, Dr. Úry Előd és Tóth Szabolcs** nevében köszönöm támogatásukat, és kérem a Kör tagjait továbbra is látogassák rendezvényeinket.

Dr. Fényes Ákos elnök

ZENGJ HÁLÁT AZ ÚRNAK!

Kórusunk névadója, Gárdonyi Zoltán (1906-1986) a 20. századi magyar protestáns egyházzene kimagasló egyénisége, aki 1931-1941 között városunkban is tevékenykedett. Az ő művészi keze szólaltatta meg első ízben az 1940-ben megépült orgonánkat. Az egykori Kodály-tanítvány 1941-től a budapesti Zeneakadémia professzora-ként fejtette ki szerteágazó tevékenységét. 1972-től családjával együtt Németországban élt. Zeneszerzői életművében a szimfonikus művek, valamint kamarazenei és vokális kompozíciók mellett különösen sokrétű orgonazenéje és egyházi kórusművei egyedülálló értéket képviselnek.

Mi, a soproni református gyülekezet Gárdonyi Zoltán kórusa - ha nem is citeraszóval vagy lanttal, hanem „csak” a saját énekhangunkkal -, a kórus megalakulása óta dícsérjük az Urat. Változott az összetételünk és változtak a karnagyaink is, de a lelkesedésünk megmaradt.

Kocsis-Holper Zoltán kórusvezetőnk nem kevesebbre vállalkozott, mint hogy egy maréknyi, de lelkes ember irányításával hétről-hétre igazolja, a kórusmunkának mai felgyorsult világunkban is van létjogosultsága.

Nagyon szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy Zoli a többi kórusa mellett ránk is tud időt szakítani, és ezt a munkát őszinte elhivatottsággal

és nagy lelkesedéssel végzi. Szigorú, ám következetes karnagy, elvárja, hogy a próbákön és a fellépéseink alkalmával legjobb tudásunk szerint énekeljünk. Ő maga is hozzáállásával jó példát mutat nekünk. Leginkább az építő kritika, amivel próbáinkon szembesülünk, de nem farkodik a dicsérettel sem. Nagyon sokat fejlődünk, mióta Zoli foglalkozik velünk. Megtanultuk, hogyan kell figyelni a saját éneklésünkre, és hogyan tudjuk a lehető legjobbat kihozni magunkból. Mindemelllett az egymásra figyelés a legfontosabb, mert közösségben énekelni csak így lehet.

Nagyon jó érzés számomra, amikor énekelek. Szememmel a karvezetőt figyelem, aki egész lényével vezényel, és közben a fülemmel hallom a saját szólamomat, és figyelem a mögötünk álló férfiak basszus és tenor szólamát, valamint a szoprán énekét. Mindegyikünk a saját munkáját adja bele a közösbe, amelyből csodás együttes hangzás születik. Az embert magával ragadja a zene varázsa. A legjobb érzés ilyenkor, amikor a hallgatóság soraiban ülők arcán látjuk az örömet, amit a szolgálatunkkal szerzünk, idősebbeknek és fiataloknak egyaránt. Aki egyszer ráérez a kórusban éneklés ízére, azt rabul ejti, és soha többé nem hagyja abba.

Számomra a heti rohanás és stressz után felüdülés a próbán

részt venni, feltöltekezem, a zenéből merítek erőt.

Kórusunknak vannak régi, állandó tagjai, és szerencsére új, fiatal tagokkal is bővültünk. Továbbra is várjuk pénteki alkalmainkra azokat az érdeklődőket, akik kedvet éreznek a közös énekléshez. Reméljük, hogy ők is olyan örömet lelik majd benne, mint mi, „idősebbek”. A cél ugyanis elsősorban az énekek és az éneklés megszerettetése!

A kórus vezetője és tagjai hívják a fiatalabb testvéreket, akik a szép hang talentumát kapták Istentől, hogy kapcsolódjanak be a kórus munkájába! Sokan vannak olyanok, akik más településről költöztek hozzánk, s talán nem is gondolják, mekkora segítséget jelentene csatlakozásuk, főleg, ha már énekeltek valamikor kórusban.

Szeretettel látunk tehát minden énekelni szerető fiatalt és idősebbet.

Idei szolgálataink:

Április 5. Virágvasárnap

Május 22. A debreceni Alkotmányozó Zsinat. Erre az alkalomra hálaadással és izgalommal készültünk, hisz egyedülálló történelmi esemény alkalmával dicsérhettük Urunkat és adhattunk hálát azért, hogy a szétszórta magyar reformátusságot vezetőink egységbe kovácsolták. Felemelő érzés volt a színpadon énekelni, amikor előttünk vonultak el a hazánktól elcsatolt területek képviselői, akik ugyanazt a nyelvet beszélik, ugyanazt a

hitet vallják, és most végre egységre léphetünk egymással. Boldogító érzés volt látni, hogy sokan megálltak a színpad előtt, és kívülről énekeltek velünk a dicséreteket.

Június 6. Pázmándfalun egyházmegyei kórustalálkozón vettünk részt, melyet megelőzött egy „családi ebéd” a Nagytiszteletű asszonyédesanyjánál.

Augusztus 23. Kálvin születésének 500. évfordulója alkalmából templomunkban ünnepi hangversenyen Kocsis-Holper Zoltán karnagy vezetésével genfi zsoltárokat adtunk elő. Az or-

gonán Kuzsner Péter orgonaművész kísért bennünket.

Október 31. A reformáció ünnepén templomunkban szolgáltunk.

November 29. Egyházközségünk megalakulásának 80. évfordulóján, a hálaadó istentiszteleten adventi kórusműveket énekeltek.

Köszönettel tartozunk a kórus vezetőjének, lelkészeinknek, a kórustagoknak, a presbitériumnak, akik a „Lélek gyümölcsével” (Gal 5,22-23) hozzájárultak kórusunk épüléséhez.

Az éneklés szeretete tartja össze kis közösségünket. Kérem Isten áldását a további munkánkra is!

Lászlóné Mórocz Mónika,
kórustag

A REFORMÁTUS FÓRUM margójára

**„Jó dolog dicsérni az Urat és éneket mondani
a te nevednek, oh Felséges!
Hirdetni jó reggel a te kegyelmedet,
és éjjelente a te hűséges voltodat!”
(92. zsoltár 1-2.)**

Igazán áldott pillanat reggelente dicsérni az Urat, amint a fény átszűrődik a redőny résein, s hálát adni, hogy egy nappal ismét gazdagabbak lettünk. De jó énekelni a „szentek közösségében” is, amikor dallamokba öltöztetett zsoltárok szólhatnak meg ajkainkon.

Ha ugyan nem a szó szoros értelmében, vagyis jó reggel ill. éjjel, de más időpontban meg tapasztaljuk Dávid költeményét. Hétfőnként, a kora esti órákban az újonnan indult Református Fórumon valóban jó dicsérni az Urat! A hét főjének közösségi alkalma az élet olyan kincse, amiből részesülni áldás!

Azt olvassuk a béreabeliekről az Apostolok cselekedeteiben, hogy ők nemes lelkűek voltak, mert naponként igyekeztek időt szakítani arra, hogy tanulmányozzák az írásokat. Pál apostol dicsérő szavakkal emlékezik meg róluk, és nekünk, akik 2000 esztendő távlatából tekintünk e sorokra, bátorítást ad, mekkora érték Isten íriszében az, ha felismerjük lelki éhségünket és szomjúságunkat. Krisztus szavai füleinkbe csengenek, melyek egyértelműen kinyilvánítják: Ő

az élet kenyere, és aki „szomjúságtól” eped, merítsen az élet vizéből! Pál apostol szinte látta, megfogta, érintette ezt az értékes ajándékot, és azt tanácsolja levelei által, áron is megvegyük azokat az alkalmakat, melyek lelkünk üdvösségét szolgálják. Ne legyen drágább semmi annál, ha az Isten tanítani hív minket. Olyan lehetőség rejlik ezen alkalmakban, melyek élő tapasztalatot és biztos alapot teremhetnek a hétköznapiok zűrzavaros forgatagában.

Hétfőnként megnyitjuk Bibliánkat, és előre megbeszélt témakörök alapján haladunk. Eddig az Apostoli Hitvallást, a Miatyánkot, az „Úr imádságát” tanulmányoztuk, majd a Tízparancsolat időtálló üzenetét fogadtuk szívünkbe.

A Miatyánk több, mint egy imádság, hiszen maga Krisztus hagyta ránk, és ez az egyetlen olyan fohász, amely a világon minden percben elhangzik valahol. Sokaknak adott lelki és fizikai erőt, nyugalmat és megerősítést. Amikor elismételjük Krisztus szavait, elismerjük Atyánkat mindenek Atyjának, kinek neve szent, akarata a mi

boldogságunk forrása. A bűnbocsánat megélését és egyben mások felé kinyújtott kezeinket is felemeli, és egyben megerősít azon hitünkben, hogy Isten ugyan nem kiszámítható, de megbízható. A mindennapi kenyerünk ígérete örök!

A Tízparancsolat, mint ősi törvény a mai napig meghatározója lehet életünknek, ha megértjük Isten szövetségének e pecsétjét. Ahogyan összetartotta a tíz ige a családokat, generációkat, úgy tart össze minket is Krisztusban az Isten Lelke zálogának pecsétjével.

Szeretettel és imádkozó lelkülettel várunk és fogadunk mindenkit, akinek érdeklődését sikerült felkelteni e néhány sorral, hiszen kötetlen, családias hangulatban olyan kérdésekre is keresünk válaszokat, melyek régóta foglalkoztatnak bennünket. Személyes tapasztalataink által élő hitet meríthetünk egymás szavaiból.

Dicsérjük az Urat, mondjunk új éneket nevének, hirdessük kegyelmét és hűséges voltát!

Aranyos Zsolt

Csillagponton Fadd-Domboriban

2008 nyarán, a Szélrózsa élményei nyomán kezdtem komolyan gondolkodni azon, hogy részt vegyek a református fiatalok két évente megrendezett országos találkozásán, a Csillagponton. Decemberben a Református Egyház Ifjúsági Zsinati Irodája önkénteseket kezdett toborozni a Csillagpontra.

Meghirdették, hogy szükség van kiscsoport-vezetőkre, nagyjából 100 fő „csillagszóróra”. Jelentkeztem. Úgy gondoltam, ezzel én is részese lehetek Isten országa építésének. Nem bántam meg. Isten gazdag áldásai kísérték a felkészülés időszakát is. A kiscsoport-vezető képzések során egy igazi szeretet-közösség tagja lehettem.

Nagyon jó volt átélni a közös célért való odaadó munkálkodás élményét. Egy nyelvet beszélünk. Valami különös öröm és izgatottság járt át bennünket. Nem ismertük még egymást, mégis az ismerkedések, a köszöntések hangulata olyan volt, mintha egy régi baráttal talál-

koznánk újra. Azután eltelt a tavasz, és hamar eljött július 19.

Nekünk már 2 nappal korábban meg kellett érkeznünk a Tolna megyei Fadd-Domboriba, hogy felkészüljünk, és a helyszínnel is megismerkedjünk. Láttuk épülni a Csillagpontot, és közben nem csak fizikailag, de szellemiekben is kezdett formát ölteni a rendezvény.

Július 21-én 14:00-kor megnyitotta kapuit a 2009-es református ifjúsági találkozó. A sáortábor egy szempillantás alatt duplájára nőtt, és a kemping megtelt étellel. A szervezőknek megkezdődött az „éles bevetés”.

Kiscsoport-vezetőként a nyitó napon még nem volt dolgunk, így aznap mi is jártuk a Csillagpont rendezvényeit. Az esti áhítat után összegyűltünk a tábor-tűz körül, hogy egy kis énekléssel búcsúztassuk a napot, és köszöntsük az újat.

Másnap reggel már jó korán megreggeliztünk, majd a „csillagszórókkal” tartottunk megbeszélést. Ezután meghallgattuk a főelőadást. A főelőadások általában ismerkedős, csapatépítő játékokkal kezdődtek, hogy ráhangolódjunk egymásra és az előadásra. Az előadás után a kiscsoportvezetők előkészítették a terepet a foglalkozásoknak, és már felkészülve várták a csoportjukat. Nekem ez volt az első „bevetésem”. Nagyon izgatott voltam. A felkészítő órák intelmei jártak a fejemben. Aztán lassan összeállt a csapat.

Meg kell, hogy mondjam, elkövettem a kezdők hibáit. A foglalkozás nem úgy sikerült, mint ahogyan vártam, de a csoport nem adta fel: másnap ugyanúgy megjelentek a kiscsoport-beszélgetésre. Ezen a napon orvosolni próbáltam az előző nap hibáit, hiányosságait, és a siker nem is maradt el. A csoport összerázódott, és a fiatalok kezdtek megnyílni. Olyan beszélgetés kezdődött, amelyet nem is reméltem. Sajnos a rendelkezésre álló 45 perc kevés volt rá, hogy igazán körbejárjuk a témát.

A harmadik nap a másodikhoz képest kevésbé volt sikeres, de nem bántódtam.

Kiscsoport-vezetőként nem kellett nélkülöznöm a Csillagpont többi rendezvényét sem. Volt lehetőségem végigjárni a sátrakat, részt venni sok-sok lélekemelő előadáson. Sajnos, itt is, mint minden ehhez hasonló rendezvényen, sok jó program egy időpontra esett, így komolyan kellett szelektálnom, mi legyen a fontos.

A Csillagpont idei témája a bátorság volt: „**Honnan veszed a bátorságod?**” Három szinten

dolgoztuk fel a témát. Az első volt a lovagok bátorsága, azaz a személyes belső harcainkban való bátorságunk. A második szint volt a nők bátorsága: a kapcsolatteremtés és a kapcsolatok fenntartásának bátorsága, azaz a közösségben való lét bátorsága. A harmadik pedig a gyermekek bátorsága, amely a „teremtmenyként-lét bátorsága”, felismerése annak, hogy tartozunk Valakihez, hogy nem a „magunkéi” vagyunk.

Jobbnál jobb beszélgetések, előadások, interaktív kiállítások, drámajátékok segítették a fiata-

lokat a 4 nap során a téma megértésében. Aki ott volt, megtapasztalhatta, milyen élmény igaz, befogadó keresztyén közösségben lenni. Milyen az, ha nem megyünk el egymás mellett, milyen 3000 boldog fiatal között, testvéri szeretetben lenni.

A Csillagpont volt számomra az egyik hely, ahol az ige valósággá vált: „**Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.**” (Mt 18, 20)

Andrássy Gábor
egyetemi hallgató

A kerkafalvi hittantábor

Nagyon mulatságos táborozásban volt részünk. Akár egy egész kis könyvet írhatnék, annyi esemény volt. Amikor megérkeztünk, mindenkinek olyan furcsák voltak a körülmények, de hamar összeszoktunk a sok közös elfoglaltság és játék közben. Olyan volt ez az egy hét, hogy azt lehetett hinni, az egész csak egy nap volt. Szeretettel ajánljuk mindenkinek a jövő évi tábort is!

Eper Miklós és László Loránd. 5. osztályos tanulók

Táboroztunk, jól eláztunk

A 2009-es nyári református hittantábort június 27. és július 4. között tartottuk. Szombaton délután indultunk templomunk elől. Kerkafalva volt a tábor helyszíne, ahol a református parókián kaptunk szállást.

Három szobánk volt: a középsőben a fiúk, tőlük balra a felnőtt kísérők és a kisebb gyerekek, a jobb oldalon pedig mi, az idősebb lányok aludtunk. A konyhabútorokat a felnőttek rakták

össze, mert a parókiát akkoriban újítták fel.

Minden nap reggel és este áhítat volt. Naponta voltak csoportbeszélgetések változatos témákról, külön a kicsiknek és a nagyoknak.

Szombaton készültünk a vasárnapi istentiszteletre, amelyen bemutatkozásként énekeltünk. Vasárnap délután Őriszentpéterre mentünk, és megnéztük az őrési vásározást. Sajnos,

esett az eső, így jól megáztunk, de vigasztalt minket, hogy előtte étteremben ebédeltünk. A később érkező táborozókkal ismerkedős játékokat játszottunk, hogy jobban megismerjük egymást.

A hét elején, aki hozott biciklit, Olgi nénivel Csesztregre kirándult, ahol a csapat megnézte a tájházat (Népi Múemlékházat) és a falu Árpád-kori plébániatemplomát, a többiek elmentek helyben mézet kóstolni. Kedden reggel Szlovéniába indultunk. A határ mellett egy magyarok lakta kis településen, Szentlászlón néztük meg a református templomot és beszélgettünk a helyiekkel, a fiatal lelkész házaspárral, Emőke nénével és Tamás bácsival. Utána egy orchidea-növényházba látogattunk, amelynek a hátsó részén trópusi környezet volt kialakítva.

Kirándultunk még a Bakonki-tóhoz és a mellette lévő Szent Vid forráshoz, amelynek állítólag gyógyító ereje van. Ezek után közkívánatra jót dodzseztünk, és visszaindultunk táborhelyünkre. A hét során egy biofarmra is ellátogattunk, ahol sokféle háziállatot (kecskét,

juhot, malacot stb) láttunk, sőt különleges sajtokat kóstolhattunk. Esténként (a fiúk nagy öröme) focizás volt a közeli réten. A sok eső miatt nagy tócsák voltak a pályán, így mindenki csupa sár volt, mire befejeztük a meccset. Egyik esős délután Emese nénivel rovásírást tanultunk, ami mindannyiunk tetszését elnyerte.

Mivel rossz volt az idő, először csak szerdán mehettünk strandra, Lentibe, de még ide is utánunk jött az eső. Még aznap

készülni kezdtünk a „Ki mit tud?”-ra, amelyen a nagyobbak egy színdarabot adtak elő. Másodszor Bázakerettyén strandoltunk. Csütörtökre néhány nagyobb táborozó és kísérő vetélkedőt szervezett a hét történelmihez kapcsolódóan. A vetélkedő során több állomáshelyet alakítottunk ki a faluban, az egyik ilyen például a templom volt. E pontokon ügyességi és szellemi próbákat kellett kiállnunk. Az utolsó előtti napon délután kisvasutazni mentünk a

Kistalmácsi-tóhoz, majd este megtartottuk Kerkafalván a „Ki mit tud?”-ot.

Szombaton hazafelé megálltunk a Borostyán-tónál, ahol még egy utolsót fürödtünk. Késő délután érkeztünk haza Sopronba.

Kísérőinknek: Emőke néni, Gábor bácsinak, Julika néni, Móni néni, Olgi néni, Orsi néni és Majának köszönjük a remek tábort!

*Balog Emese, 9. osztályos
gimnáziumi tanuló*

EMLÉKKÉPEK

*Korábbi
lelkészeink
család-
tagjai*

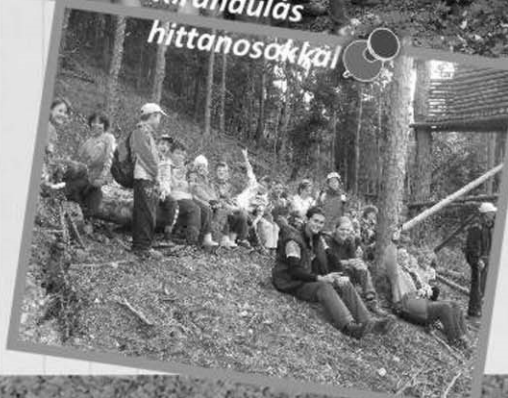
A Kálvin évi Csendes Nap vetélkedőjén

Adventi készülődés

*Kirándulás
hittanosakkal*

Köszönet és hála

Gyülekezetünk nem csak a mindenki előtt nyilvánvaló istentiszteleti közösségünkben, vagy más heti összejöveteleinkben, rendezvényeinkben él, hanem azoknak a testvéreknek az áldozatos és sokszor láthatatlan figyelmes-ségében és tetteiben is, akiknek munkája és szolgálata egyházközségünk nélkülözhetetlen háttérét adják.

Példás összefogással készültek gyülekezetünk ifjai és a felnőtt tagjai egyházközségünk megalakulásának 80. évfordulójára. Tervbe vették, hogy a november 29-i hálaadó istentiszteletre felújítják a meglehetősen leromlott állapotban lévő gyülekezeti termet. Jó okot szolgáltatott erre az, hogy október végére új, hőszigetelt ablakok kerültek a rosszul záródó, régi ablakok helyére. Az ablakcsere után kőműves, festő és egyéb munkálatokra is sort kellett keríteniük.

Ezúton is köszönjük mindazoknak, akik idejüket szívesen odaszánva segítettek abban, hogy a születésnap ünnepre frissen festve, kitakarítva fogadhatta a terem a vendégeket.

Akik részt vettek a mintegy egyhónapos munkában: **Szalma Márton és Szalma Sándor (kőművesmunkák), Kovács Zsolt (festőmunkák), Hamar Tünde, Németh Márk, Kulcsár György, Krüzsei Ilona az ifjúsági gyülekezet tagjai, lelkesükkkel, dr. Hanula Gergellyel. Sipos Ferenc, Komlósi Ferenc, Csallóközi Béla, Kiss Gyula, Tóti Eleonóra, Cuibus Gyöngyi, Menkéné Pintér Magdolna, Kurdi Mária, Szigeti Andrea, Rozs György és neje, Rácz Péter és családja, Gribovszki Katalin, 12. osztályos Eötvösös gimnazisták, és hunyadi 4. és 5. osztályos hittanosok.**

Az ünnepre elkészült egyházközségünk új hirdetőtáblája is, amelyet **Kosztói Sarolta** ösztönzésére és dr. **Jereb László** dékán jóváhagyásával a **NyME Tanműhelye** készített el az idén confirmált fiatalok és családjaik adományaként. A tábla felállításában segédkeztek:

Bényi Béla, Csallóközi Béla, Péntek István, Péntek Levente, Bereczki Miklós, dr. Jáger László és Sarkady Antal. Köszönjük szolgálatukat.

Köszönetet mondunk az úrvacsorai jegyekért **Lesták Domonkosné és Bereczki Miklós** testvéreinknek, akik Isten iránti hálából ajánlották fel gyülekezetünknek adományait.

Köszönjük **Katona Sándornak, Komlósi Ferencnek és Horváth Sándornak**, hogy az elmúlt évben nagy gonddal rendben tartották a templom környezetét. Katona Sándor presbiterünk évek óta hűséggel gondozza Végh Kálmánné adományszék nyughelyét, amelyet ilyen módon méltóképpen koszorúzhattunk meg egyházközségünk fennállásának 80. évfordulóján.

Ökumenikus harangunk is elkészült az őszre. Ennek szervezési munkáiért **dr. Papp Gábor** testvérünket illeti a köszönet.

Az újságban, valamint a honlapunkon is megtalálható képeket és videofelvételeket **Sipos Ferencnek, Nagy Zsoltnak**, az újság és a honlap (reformatus.sopron.hu) elkészítését **Aranyos Zsoltnak** köszönhetjük, akik egész évben készek voltak kiváló szolgálatukkal megörökíteni gyülekezeti életünk pillanatait.

Hálás köszönetet mondunk azoknak a testvéreinknek is, akik az elmúlt évben is friss virággal látták el az úrasztalát, és akik nagy szeretettel készültek a szeretetvendégségekre finom süteményekkel.

Külön köszönet: **Debreczeni Margit pénztárosunknak, Kuzsner Péter kántorunknak és segítségének, Tóth Cseperkének, Kocsis-Holper Zoltán karvezetőnknek, Hanula Gergely ifjúsági lelkesükknek, valamint hitoktatóinknak, Menkéné Pintér Magdolnának, Vladárné Pataki Emőkének és lelkeszeinknek.**

„Ne szóval szeressünk, ...
hanem cselekedettel és valóságosan.”
(1Jn 3,18)

A 2009. ÉV ANYAKÖNYVI ADATAI:

„Eljegyezzlek téged magamnak örökre...” (Hóseás 2,18)

Házasságkötésükre Isten áldását kérték:

Pap László – Balaskó Mónika; Bodnár László – Kiss Gabriella; Kovács Lajos – Szabó Anikó; Kovács Gábor – Sipőtz Brigitta Marianna; Nagy Gábor – Mészely Edina; Péntek Levente – Bándoli Klaudia; dr. Hangody László Rudolf – dr. Tamási Laura; Horváth Tamás – Kokas Éva; Csáki István – Gorgyán Erika Katalin.

„Megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” (Ézsaiás 43,1)

Megkereszteltek:

Báthori Márton; Nagy Daniella; Németh Gréta; Heinz Neomi (Németkeresztúr, Ausztria); Günter Raphael (Altenmarkt, Ausztria); Erdélyi Anna (Bécs, Ausztria); Lang Hanna Krisztina (Sopronkövesd); Dallos Csaba; Kerekes Kristóf; Kerekes Kamilla; Szőnyi Máté; Buzgó Kadosa (Budapest); Kovács Gréta Anikó; Kiss Máté; Ballagi Luca (Dunaszeg); Tóth Kadosa; Høier Bertil (Nyborg, Dánia); Nagy Bátor Balázs (Klagenfurt, Ausztria); Koch Auróra Flóra (Hidegség); Drüszler Ágota; Kriston Milán; Bognár Benedek; Fekete Bálint; Németh Vilmos Zsolt; Beck Zsolt (USA); Vargha Melinda; Kovács Hunor György; Gegő Ábel.

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg.” (Jelenések 14,13)

Végh Kálmánné
adományozónk nyughelye
az evangélikus temetőben

Elhunytak:

Krámli Mihály (51); Bódis Mártonné sz. Molnár Aranka (89); Kárász László (85); Ivanác Dezső (86); Paul Minder (75); Führer Ernőné sz. Cserki Éva (84); Berényi Zoltán (78); Kiss László (71); Gubacsi Endre (87); öz. Aczél Istvánné sz. Kukoricza Ilona (89); Szőnyi Gáborné sz. Szűts Edit (82); Racskay Erzsébet sz. Konti Erzsébet (70); Varga Dénesné sz. Donáth Sarolta (87); Nagy Sándor (60); Pusztai Imréné sz. Dul Erzsébet (91); dr. Madas András (92); Vörös Gyuláné sz. Marti Teréz (85); Malkovits Lajosné sz. Tarsoly Margit (79); Jakab Tibor (68); Török Lajos (55); Nagy Mónika sz. Kocsis Mónika (38); dr. Fazekas Bertalan (79).

Szeretettel hívogatunk mindenkit gyülekezeti összejöveteleinkre

Sopron:

Istentisztelet:	vasárnap 10 órakor
Családi istentisztelet:	a hó utolsó vasárnapján 10 órakor
Református Fórum (tanévben):	hétfőn 18 órakor
Ifjúsági bibliakör (tanévben):	szerdán 19 órakor
Bibliaóra:	csütörtök 17 ill. 18 órakor
Énekkari próba:	péntek 18.30-kor
Konfirmációi előkészítő:	vasárnap 11 órakor
Gyülekezeti hittanóra (tanévben):	szombat 10 órakor

Fertőszentmiklós (Imaterem, Petőfi u. 62.):

Istentisztelet:	minden hónap 1. és 3. vasárnapján 15 órakor
Hittanóra (tanévben):	ugyanezeken a vasárnapokon 14.15-kor
Konfirmációi előkészítő (tanévben):	a jelzett vasárnapokon 16 órakor

Kapuvár (Kórházi imaterem):

Istentisztelet:	minden hónap 1. vasárnapján 17 ill. 17.30 óra
Hittanóra, konfirmáció:	ugyanezen a vasárnapon

Ünnepi istentiszteleteink

- December 24-én Szenteste du. 5^h
 December 25-én Karácsony I. napja de. 10^h
 (úrvacsorai istentisztelet)
 December 26-án Karácsony II. napja de. 10^h
 (úrvacsorai istentisztelet)
 December 27-én de. 10^h istentisztelet, utána
 szeretetvendégség úrvacsorával
 December 31-én du. 5^h óévi hálaadó istentisztelet
 Január 1-én de. 10^h újévi könyörgő istentisztelet
 Január 3-án de. 10^h vasárnapi istentisztelet

Kedves Testvérek!

Örömmel tudatjuk, hogy **gyülekezetünk hírlevelét** megtekinthetik honlapunkon is, a következő web-oldalon: **www.reformatus.sopron.hu**, illetve

Sopron város honlapján, a Közélet / Egyházak címszó alatt. Kérjük, gyülekezeti tagjainkat, hogy internetes oldalunkon is kísérjék figyelemmel aktuális híreinket, hirdetéseinket, meghívóinkat, ajánlóinkat és cikkeinket. Hálás szívvel köszönjük meg **Aranyos Zsolt, Kalmárné Rács Ágnes és Tóth Szabolcs** segítőkész, precíz munkáját újságunk és honlapunk készítésében és frissítésében!

ADÓZÓINK

FIGYELMÉBE:

A gyülekezet adószáma:

19885135-1-08

Bankszámlaszám:

59100803-10016226

**A Magyarországi
Református Egyház
technikai száma: 0066**

Maller Kálmán Templom

és Iskola Alapítvány

adószáma:

19112721-1-08

Soproni Kálvin Kör

adószáma:

18535318-1-08

ÍGY ÉLÜNK

Felelős kiadó:

**Soproni Református
Egyházközség Presbitériuma;
Sopron, Deák tér 2.**